ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ WALTER VAN GERVEN της 10ης Ιουλίου 1990 *

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Το Tariefcommissie του Άμστερνταμ ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί προδικαστικώς ως προς την ερμηνεία και το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 1388/85 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1985, για την κατάταξη ορισμένων προϊόντων στη διάκριση 12.04 Α του κοινού δασμολογίου [1].

Έκθεση του προβλήματος

2. Η αίτηση του Tariefcommissie υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Gebr. Vismans Nederland BV (στο εξής: Vismans) και του επιθεωρητή δασμών και ειδικών φόρων καταναλώσεως σχετικά με την κατάταξη στο κοινό δασμολόγιο (στο εξής: ΚΔ) ορισμένων εμπορευμάτων που εισήχθησαν από τις Ηνωμένες Πολιτείες και για τα οποία κατατέθηκε διασάφηση στις 27 Απριλίου 1987. Στη διασάφηση, τα εμπορεύματα χαρακτηρίζονται ως «σβώλοι πολτού τεύτλων». Με τη Διάταξη περί παραπομπής, το Tariefcommissie δηλώνει ότι τα εμπορεύματα αυτά παρουσιάζουν τις ακόλουθες αντικειμενικές ιδιότητες:

— προέρχονται από τεμαχισμένα ζαχαρότευτλα και αποτελούν υπόλειμμα πλήρους επεξεργασίας για την αφαίρεση της ζάχαρης·

— περιέχουν 12 % ζαχαρόζη επί ξηράς ύλης, συμπεριλαμβανομένης της ζαχαρόζης που προέρχεται από τη συνδετική ουσία·

— έχουν συμπιεστεί σε σβώλους·

— με τις σημερινές τεχνικές δυνατότητες, η χρησιμοποίησή τους για περαιτέρω εξαγωγή ζάχαρης δεν είναι οικονομικώς συμφέρουσα.

3. Κατά τη Vismans, τα εισαγόμενα εμπορεύματα πρέπει να καταταγούν στο κεφάλαιο 23 του ΚΔ [2], «υπολείμματα και απορρίμματα των βιομηχανιών ειδών διατροφής· τροφές παρασκευασμένες για ζώα», και ειδικότερα στη δασμολογική διάκριση 23.03 Β Ι:

«23.03 — Αποζαχαρωμένοι πολτοί τεύτλων, υπολείμματα ζαχαροκαλάμου και άλλα απορρίμματα ζαχαροποιίας. Υπολείμματα της ζυθοποιίας και της οινοπνευματοποιίας. Κατάλοιπα αμυλοποιίας και παρόμοια:

Α. ...

Β. Άλλα:

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ολλανδική.

1 — ΕΕ L 140, σ. 7.

2 — Το κοινό δασμολόγιο που ίσυε κατά την εποχή των πραγματικών περιστατικών εκείνο που περιεχόταν στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) 3618/86 του Συμβουλίου, της 24ης Νεμβρίου 1986, για την προποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3331/85, τροποποιητικού του κανονισμού (ΕΟΚ) 950/68 περί του κοινού δασμολογίου (ΕΕ L 345, σ. 1).

I. Αποζαχαρωμένοι πολτοί τεύτλων, υπολείμματα ζαχαροκαλάμου και άλλα απορρίμματα ζαχαροποιίας

II. ... ».

Κατά τον χρόνο της εισαγωγής, για τα εμπορεύματα που εμπίπτουν στη δασμολογική αυτή διάκριση ίσχυε απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς και τις γεωργικές εισφορές.

Αντιθέτως, ο επιθεωρητής δασμών και ειδικών φόρων καταναλώσεως κατέταξε τα εισαχθέντα εμπορεύματα στο κεφάλαιο 12 του ΚΔ, « σπόροι και καρποί ελαιώδεις, σπόροι και διάφοροι καρποί· βιομηχανικά και φαρμακευτικά φυτά· άχυρα και χορτονομές », και ειδικότερα στη διάκριση 12.04 Α:

« 12.04 — Ζαχαρότευτλα (έστω και τεμαχισμένα), νωπά, αποξηραμένα ή σε σκόνη. Ζαχαροκάλαμα:

Α. Ζαχαρότευτλα

Β. ... »

Σύμφωνα με την κατάταξη αυτή, ο επιθεωρητής επέβαλε, για τα εισαχθέντα εμπορεύματα, εισφορές των οποίων το ποσό [412 024 φιορίνια (HFL)] είναι πολλαπλάσιο της δηλωθείσας δασμολογητέας αξίας (174 875 HFL).

4. Η απόφαση του επιθεωρητή δασμών και ειδικών φόρων καταναλώσεως να κατατάξει τα εισαχθέντα εμπορεύματα στη δασμολογική διάκριση 12.04 Α στηρίχθηκε στον προαναφερθέντα κανονισμό 1388/85, με τον οποίο η Επιτροπή, δυνάμει της αρμοδιότητας που της παρέχει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 97/69 [3], καθόρισε ένα όριο περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη προς διάκριση των ζαχαροτεύτλων από τους πολτούς τεύτλων. Το άρθρο 1 του κανονισμού 1388/85 ορίζει τα εξής:

« Τα τεμαχισμένα ζαχαρότευτλα από τα οποία έχει μερικώς αφαιρεθεί η ζάχαρη, ακόμη και εάν έχουν λάβει το σχήμα σβώλων, είτε απευθείας με πίεση είτε με προσθήκη συνδετικής ουσίας (έως 3 % περίπου σε βάρος), και τα οποία παρουσιάζουν περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη (συμπεριλαμβανομένης της ζαχαρόζης που ενδεχομένως προέρχεται από τη συνδετική ουσία) που υπερβαίνει το 10 % κατά βάρος επί ξηράς ύλης πρέπει να κατατάσσονται στη διάκριση του κοινού δασμολογίου:

12.04 — Ζαχαρότευτλα (έστω και τεμαχισμένα), νωπά, αποξηραμένα ή σε σκόνη. Ζαχαροκάλαμα:

Α. Ζαχαρότευτλα ».

5. Το Tariefcommissie θεωρεί ότι τα εισαχθέντα εμπορεύματα, λόγω των αντικειμενικών ιδιοτήτων τους, πρέπει να καταταγούν στους « πολτούς τεύτλων ». Αναφέρει, ωστόσο, ότι η κατάταξη αυτή δεν φαίνεται να συμβιβάζεται προς την ανωτέρω παρατεθείσα διάταξη του κανονισμού 1388/85. Για το ζήτημα αυτό υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα δύο προδικαστικά ερωτήματα:

3 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 97/69 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1969, περί της λήψεως μέτρων για την ομοιόμορφη εφαρμογή της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου (ΕΕ L 14, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2055/84 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1984 (ΕΕ L 191, σ. 1.). Ο κανονισμός 97/69 καταργήθηκε εν των μεταξύ από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1).

« 1) Τα υπό κρίση προϊόντα, τα οποία περιέχουν μεν 12 % ζαχαρόζη, δεν μπορούν όμως να θεωρηθούν ως " πολτοί τεύτλων " που έχουν συμπιεστεί σε σβώλους και από τα οποία έχει αφαιρεθεί όλη η ζάχαρη που ήταν οικονομικώς δυνατόν να εξαχθεί από αυτά, μπορούν εντούτοις να θεωρηθούν ως « ζαχαρότευτλα από τα οποία έχει μερικώς αφαιρεθεί η ζάχαρη » κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1388/85 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1985;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι έγκυρος ο εν λόγω κανονισμός; »

Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1388/85

6. Με το πρώτο ερώτημά του, το Tariefcommissie ζητεί να πληροφορηθεί αν τα εμπορεύματα που έχουν τις ιδιότητες που αναφέρει εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1388/85.

Η Vismans θεωρεί ότι ο κανονισμός αφορά αποκλειστικά τα ζαχαρότευτλα τα οποία δεν έχουν υποστεί ακόμα πλήρη επεξεργασία για την αφαίρεση της ζάχαρης. Επικαλείται, σχετικά, τις επεξηγηματικές σημειώσεις του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας όσον αφορά τη διάκριση 23.03 της ονοματολογίας ΣΤΣ, στην οποία οι « πολτοί τεύτλων » περιγράφονται ως το συνιστάμενο σε αποζαχαρωμένα τεμαχισμένα τεύτλα υπόλειμμα της διαδικασίας εξαγωγής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα. Συνεπώς, εμπορεύματα από τα οποία έχει αφαιρεθεί όλη η ζάχαρη που ήταν οικονομικώς δυνατόν να αφαιρεθεί δεν μπορούν να θεωρηθούν ως « ζαχαρότευτλα από τα οποία έχει μερικώς αφαιρεθεί η ζάχαρη » προκειμένου να τύχει εφαρμογής ο κανονισμός 1388/85, έστω και αν η απομένουσα περιεκτικότητα σε ζάχαρη υπερβαίνει το 10 %.

7. Η ερμηνεία αυτή δεν νομίζω ότι συμβιβάζεται ούτε με το πνεύμα ούτε με το γράμμα του κανονισμού. Από το προοίμιο του κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή θέλησε να θεσπίσει ένα συγκεκριμένο κριτήριο για το αν ένα προϊόν που αποτελεί υπόλειμμα της διαδικασίας εξαγωγής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα πρέπει να καταταγεί στα « ζαχαρότευτλα » ή στους « πολτούς τεύτλων ». Προς τούτο, η Επιτροπή προέκρινε ένα ενιαίο κριτήριο, ήτοι την απομένουσα περιεκτικότητα σε ζάχαρη: όταν το υπόλειμμα εξακολουθεί να έχει περιεκτικότητα σε ζάχαρη, συμπεριλαμβανομένης της ζάχαρης που προέρχεται ενδεχομένως από τη συνδετική ουσία, υπερβαίνουσα το 10 % κατά βάρος, το προϊόν πρέπει να θεωρείται ως « ζαχαρότευτλα ». Άλλα κριτήρια, όπως το κριτήριο της αδυναμίας περαιτέρω εξαγωγής ζάχαρης από το υπόλειμμα κατά τρόπον οικονομικώς συμφέροντα, το οποίο επικαλείται η Vismans, δεν λαμβάνονται υπόψη. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα υπό κρίση εμπορεύματα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1388/85 απλώς και μόνο λόγω του ότι η περιεκτικότητά τους σε ζάχαρη υπερβαίνει το 10 %.

Το κύρος του κανονισμού 1388/85

8. Η διαπίστωση αυτή μας οδηγεί στην εξέταση του δευτέρου ερωτήματος: εφόσον τα υπό κρίση εμπορεύματα πρέπει να υπαχθούν στον κανονισμό 1388/85, τίθεται το ερώτημα κατά πόσον ο κανονισμός αυτός είναι έγκυρος.

Παρατηρείται, προκαταρκτικώς, ότι ο κανονισμός 1388/85 της Επιτροπής, που εξεδόθη βάσει του κανονισμού 97/69, μπορεί μεν να *διευκρινίσει* το περιεχόμενο των δασμολογικών κλάσεων 12.04, « ζαχαρότευτλα », και 23.03, « πολτοί τεύτλων », *δεν* μπορεί όμως να το *τροποποιήσει*. Στην αντίθετη περίπτωση, η Κοινότητα θα παρέβαινε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη της 15ης Δεκεμβρίου 1950 περί της ονοματολογίας για την κατά-

ταξη των εμπορευμάτων στις δασμολογικές κλάσεις[4]. Αυτός ο περιορισμός της αρμοδιότητας της Επιτροπής προβλέπεται, άλλωστε, ρητώς στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 97/69[5], διατυπώνεται δε και στη σχετική με την ερμηνεία του εν λόγω κανονισμού νομολογία του Δικαστηρίου [6].

9. Το Δικαστήριο διευκρίνισε, με την ανωτέρω νομολογία, ότι η Επιτροπή, ενεργούσα σε στενή συνεργασία με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να *διευκρινίζει* το περιεχόμενο των κλάσεων του ΚΔ. Αυτή, όμως, η εξουσία εκτιμήσεως, όσο ευρεία και αν είναι, δεν μπορεί να ασκείται κατά τρόπο αυθαίρετο ούτε να χρησιμοποιείται, με το πρόσχημα της διευκρινίσεως, για την τροποποίηση της ονοματολογίας του ΚΔ.

Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή πρέπει να έχει επίσης υπόψη της ότι,

« χάριν της ασφαλείας δικαίου και προς διευκόλυνση των ελέγχων, η δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων πρέπει να γίνεται με βάση τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και ιδιότητες των προϊόντων, που μπορούν να εξακριβωθούν κατά τη στιγμή του εκτελωνισμού » [7].

Στον επίδικο κανονισμό, η Επιτροπή χρησιμοποίησε αναμφισβήτητα, για τη σαφέστερη διάκριση των ζαχαροτεύτλων από τους πολτούς τεύτλων, ένα αντικειμενικό και εύκολα εφαρμόσιμο κριτήριο, ήτοι την απομένουσα περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη. Τίθεται, ωστόσο, το ερώτημα μήπως,

καθορίζοντας στο 10 % κατ' ανώτατο βάρος την περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη, η Επιτροπή, αυθαίρετα — χωρίς να εφαρμόσει εν προκειμένω ένα κατάλληλο διακριτικό γνώρισμα, δηλαδή σχετικό με τις καθοριστικές ιδιότητες του προϊόντος (βλέπε κατωτέρω σημείο 10) — θεώρησε ως ζαχαρότευτλα μια ομάδα προϊόντων τα οποία στην πραγματικότητα αποτελούν πολτούς τεύτλων. Με άλλες λέξεις, μήπως η Επιτροπή, ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτόν, προσέδωσε στους όρους « πολτοί τεύτλων » και « ζαχαρότευτλα » που χρησιμοποιούνται στο ΚΔ ένα περιεχόμενο, βάσει του οποίου, παρά τη φύση τους, τα εν λόγω προϊόντα κατατάσσονται σε δασμολογική κλάση που δεν είχε προβλεφθεί για τα προϊόντα αυτά; Μήπως η Επιτροπή, καθορίζοντας το περιεχόμενο των δασμολογικών κλάσεων χωρίς να λάβει υπόψη τις καθοριστικές ιδιότητες των σχετικών προϊόντων, τροποποίησε, στην ουσία, το ΚΔ, ενώ δεν είχε την εξουσία αυτή [8];

Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, υπενθυμίζω ότι, μετά την αφαίρεση της ζάχαρης, τα τεμαχισμένα ζαχαρότευτλα περιέχουν κατά κανόνα ακόμα 6 έως 7 % ζαχαρόζη, αλλά σε μερικές περιπτώσεις, λόγω ιδίως των κλιματολογικών συνθηκών (π. χ. όταν τα προς επεξεργασία ζαχαρότευτλα είναι παγωμένα), αυτή η απομένουσα περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη μπορεί να υπερβαίνει το 10 %.

4 — Όσον αφορά τις σχετικές υποχρεώσεις της Κοινότητας, βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Νοεμβρίου 1975 στην υπόθεση 38/75, Nederlandse Spoorwegen, Jurispr. 1975, σ. 1439.

5 — Σύμφωνα με τη δεύτερη φράση της δεύτερης αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού 97/69, οι διατάξεις του κανονισμού έχουν ως αντικείμενο « τον καθορισμό του περιεχομένου των κλάσεων ή των διακρίσεων του κοινού δασμολογίου, χωρίς όμως να τροποποιούν το κείμενό τους ».

6 — Βλέπε αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1975, Bagusat, 37/75, Jurispr. 1975, σ. 1339· της 28ης Μαρτίου 1979, Biegi, (158/78 Jurispr. 1979, σ. 1103), της 20ης Μαρτίου 1980, Bagusat, 87/79, 112/79 και 113/79, Jurispr. 1980, σ. 1159· και της 19ης Ιανουαρίου 1988, Imperial Tobacco, 141/86, Συλλογή 1988, σ. 57.

7 — Βλέπε ιδίως την απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-233/88, Gijs van de Kolk, Συλλογή 1990, σ. I-265, σκέψη 12, η οποία αναφέρεται στην απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1976 στην υπόθεση 38/76, Luma, Jurispr. 1976, σ. 2027, σκέψη 7.

8 — Ας πάρουμε ένα φαιδρό παράδειγμα: η Επιτροπή δεν μπορεί, με το πρόσχημα ότι διευκρινίζει το ΚΔ, να κατατάξει ένα ποδήλατο στην έννοια « αυτοκίνητο » — θάσει του κριτηρίου, ωστόσο αντικειμενικού και εύκολα εφαρμόσιμου, ότι το ποδήλατο, όπως και το αυτοκίνητο, έχει ρόδες, διότι ένα τέτοιο κριτήριο δεν λαμβάνει υπόψη την καθοριστική ιδιότητα που προκρίνει το ΚΔ, δηλαδή ότι το όχημα αυτό δεν κινείται με τη βοήθεια κινητήρα αλλά πεταλιών (βλέπε την επεξηγηματική σημείωση του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας για την κλάση 87.12 της ονοματολογίας του ΣΤΣ).

10. Κατά το ΚΔ, καθοριστική χαρακτηριστική ιδιότητα των πολτών τεύτλων είναι ότι αποτελούν υπόλειμμα ζαχαροποιίας, όπως φαίνεται από τον τίτλο του κεφαλαίου 23 και τη διατύπωση της δασμολογικής διακρίσεως 23.03 Β Ι. Οι πολτοί τεύτλων περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 23 που τιτλοφορείται « υπολείμματα και απορρίμματα των βιομηχανιών ειδών διατροφής » και κατατάσσονται στη δασμολογική διάκριση 23.03 Β Ι μαζί με τα « άλλα απορρίμματα ζαχαροποιίας ». Αυτό προκύπτει και από τις επεξηγηματικές σημειώσεις του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας, στις οποίες, όπως έχω ήδη αναφέρει, οι πολτοί τεύτλων περιγράφονται ως το συνιστάμενο σε τεμαχισμένα αποζαχαρωμένα τεύτλα υπόλειμμα της διαδικασίας εξαγωγής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα. Η σημασία αυτή συμπίπτει τελικά με τη σημασία που αποδίδεται στη λέξη αυτή στην καθημερινή γλώσσα [9].

Οι όροι « υπολείμματα » και « απορρίμματα » που χρησιμοποιούνται στον τίτλο του κεφαλαίου 23 δεν είναι ισοδύναμοι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την κατάταξη προϊόντων — όπως, μεταξύ άλλων, των πολτών σόγιας — στην κλάση 23.04 του ΚΔ. Το Δικαστήριο, με την απόφαση της 11ης Μαρτίου 1982 στην υπόθεση Fancon [10] και την απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 1988 στην υπόθεση Cargill [11], παρατήρησε, μεταξύ άλλων, ότι ο όρος « υπολείμματα » (résidus) δεν μπορεί να συγχέεται με τον όρο « απορρίμματα » (déchets). Κατά το Δικαστήριο, το « απόρριμμα » είναι ύλη σχεδόν άνευ αξίας η οποία περιλαμβανόταν ήδη στο προϊόν βάσεως και δεν υφίσταται μεταποίηση κατά τη διαδικασία αφαιρέσεως της ζάχαρης. Στο κείμενο της δασμολογικής κλάσεως 23.03, στην οποία κατατάσσονται οι πολτοί τεύτλων, χρησιμοποιείται ο όρος « απορρίμματα » και όχι ο όρος « υπολείμματα » *. Δεν έχω την πρόθεση να αποδώσω υπερβολική σημασία στη χρησιμοποίηση του όρου αυτού. Εξάλλου, στην επεξηγηματική σημείωση του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας για την κλάση 23.03 της ονοματολογίας ΣΤΣ, οι πολτοί τεύτλων περιγράφονται ως « υπόλειμμα ». Αντιθέτως, αυτό που θεωρώ σημαντικό είναι ότι η εν λόγω νομολογία του Δικαστηρίου καταδεικνύει ότι τα επίμαχα εμπορεύματα, ανεξαρτήτως του αν πρέπει να θεωρηθούν ως « απορρίμματα » ή ως « υπολείμματα », αποτελούν πάντοτε το *τελικό* προϊόν βιομηχανικής διαδικασίας αφαιρέσεως της ζάχαρης.

Η απόφαση Fancon παρουσιάζει ενδιαφέρον και από μια άλλη άποψη, καθόσον το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το γεγονός ότι το άλευρο σόγιας δεν είναι πλήρως απελαιωμένο δεν αποτελεί λόγο για να μη θεωρηθεί το εν λόγω εμπόρευμα ως « υπόλειμμα ». Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η διαδικασία εξαγωγής του ελαίου ακολουθείται μέχρι του τεχνικώς επιτρεπτού σημείου και ότι η ελάχιστη παρουσία υπολοίπων ελαίου δεν είναι ασυμβίβαστη με την κατάταξη του εν λόγω εμπορεύματος στο ΚΔ βάσει της « κύριας ιδιότητάς » του, την οποία αποκάλεσα προηγουμένως και θα εξακολουθήσω να αποκαλώ στη συνέχεια « καθοριστική ιδιότητα » (για την κατάταξη στο ΚΔ).

11. Από τα ανωτέρω συνάγεται, κατά τη γνώμη μου, ότι ως πολτός τεύτλων πρέπει να νοηθεί ένα τελικό προϊόν και, ειδικότερα, ένα προϊόν κατάλοιπο των ζαχαροτεύτλων το οποίο, αφού έχει υποστεί διαδικασία αφαιρέ-

9 — Στο λεξικό *Van Dale, Groote woordenboek der Nederlandse taal,* ενδεκάτη πλήρως αναθεωρημένη έδοση, η λέξη « πολτός » εξηγείται, όπως και στις επεξηγηματικές σημειώσεις του ΣΤΣ, ως « το κατάλοιπο από την αφαίρεση της ζάχαρης και του πλεονάζοντος ύδατος από τα τεμάχια ζαχαροτεύτλων » (σε ελεύθερη μετάφραση). Στο λεξικό *Petit Robert, dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française,* έκδοση 1986, η λέξη « πολτός » εξηγείται ως το « ζυμώδες υπόλειμμα της επεξεργασίας ορισμένων φυτών στην ζαχαροπολία και τις βιομηχανίες αποστάξεως ».

10 — Απόφαση της 11ης Μαρτίου 1982, Fancon, 129/81, Συλλογή 1982, σ. 967, σκέψη 14.

11 — Απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου, Cargill, 268/87, Συλλογή 1988, σ. 5151, σκέψη 11

* Σ. τ. Μ.: Στο ελληνικό κείμενο του ΚΔ, ωστόσο, χρησιμοποιείται ο όρος « υπολείμματα » για την απόδοση του γαλλικού όρου « bagasses ».

σεως ενός στοιχείου, στην προκειμένη περίπτωση, της ζάχαρης δεν μπορεί πλέον να χρησιμοποιηθεί ως πρώτη ύλη στη *ζαχαροποιία*. Αν η Επιτροπή επιθυμεί να διευκρινίσει την έννοια αυτή εκδίδοντας κανονισμό ο οποίος να θεσπίζει ανώτατο όριο περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη, το ανώτατο αυτό όριο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη δυνατότητα (ή την αδυναμία) της βιομηχανίας ζαχάρεως να εξαγάγει περαιτέρω ζάχαρη από τα εν λόγω εμπορεύματα, εκτός αν προβλεφθεί ορισμένο περιθώριο κατά τον καθορισμό του ανωτάτου αυτού ορίου. Εξάλλου, αν το ανώτατο αυτό όριο δεν ελάμβανε υπόψη την εν λόγω καθοριστική ιδιότητα των πολτών τεύτλων, ο κανονισμός της Επιτροπής θα είχε ως αποτέλεσμα τα εισαγόμενα προϊόντα, τα οποία κατ' ουσία είναι πολτοί τεύτλων και όχι ζαχαρότευτλα, να υπάγονται στην υψηλή εισφορά που προβλέπεται για τα ζαχαρότευτλα και η οποία έχει θεσπιστεί με σκοπό την αποτροπή της εξαρθρώσεως της κοινοτικής αγοράς της ζάχαρης, έστω και αν τα εμπορεύματα αυτά δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη στη ζαχαροποιία. Πράγματι, η επιβολή της εισφοράς αυτής θα ισοδυναμούσε, στις περισσότερες περιπτώσεις, με παρεμπόδιση της προσβάσεως των προϊόντων αυτών στην κοινοτική αγορά για λόγους οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με την κοινή οργάνωση των αγορών [12].

12. Στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου του κανονισμού 1388/85, η Επιτροπή δηλώνει ότι είναι « εύλογο » να καθοριστεί το όριο περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη στο 10 %, χωρίς όμως να παρέχει καμία σχετική αιτιολογία. Από τις εξηγήσεις που παρέσχε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι το ποσοστό αυτό είναι στην πραγματικότητα το αποτέλεσμα διαπραγματεύσεως μεταξύ των εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών, οι οποίοι βασίστηκαν στην περιεκτικότητα των ζαχαροτεύτλων σε ζαχαρόζη, η οποία εξακολουθεί στην πράξη να υφίσταται στο τέλος της διαδικασίας αφαιρέσεως της ζάχαρης, και όχι στην περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη που να επιτρέπει περαιτέρω εξαγωγή ζάχαρης υπό οικονομικώς συμφέροντες όρους. Το αποτέλεσμα αυτών των διαπραγματεύσεων αποτυπώθηκε αρχικά σε επεξηγηματική σημείωση του δασμολογίου που ισχύει εντός των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Στη σημείωση αυτή, τα εμπορεύματα τα οποία παρουσιάζουν περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη άνω του 8 % κατά βάρος, μη συμπεριλαμβανομένης της περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη της συνδετικής ουσίας, χαρακτηρίζονταν ως ζαχαρότευτλα. Το ποσοστό κατά βάρος που προέβλεπε αυτή η επεξηγηματική σημείωση υιοθετήθηκε στον κανονισμό 1388/85, με τη διαφορά, όμως, ότι, στον κανονισμό αυτό, η περιεκτικότητα της συνδετικής ουσίας σε ζαχαρόζη ελήφθη υπόψη και η συνολική περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη καθορίστηκε στο στρογγυλό ποσοστό 10 % κατά βάρος. Κανένα στοιχείο του ιστορικού της καταρτίσεως του κανονισμού αυτού δεν επιτρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το όριο περιεκτικότητας που ελήφθη υπόψη για τη διάκριση μεταξύ ζαχαροτεύτλων και πολτών τεύτλων καθορίστηκε προσηκόντως — και όχι αυθαιρέτως —, ήτοι βάσει κριτηρίου στηριζομένου στην καθοριστική ιδιότητα, κατά το ΚΔ, των πολτών τεύτλων, δηλαδή στο ότι οι πολτοί αυτοί δεν μπορούν πλέον να χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη στη ζαχαροποποιία.

13. Στη Διάταξη περί παραπομπής, το Tariefcommissie θεωρεί δεδομένο ότι τα εισαχθέντα προϊόντα τα οποία παρουσιάζουν περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη άνω του 12 % έχουν υποστεί πλήρη διαδικασία αφαιρέσεως της ζάχαρης και ότι αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να επαναληφθεί υπό οικονομικώς συμφέροντες όρους. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε την ορθότητα των διαπιστώσεων αυτών. Παρατήρησε, ωστόσο, ότι οι κοινοτικές ρυθμίσεις δεν μπορούν να λαμβάνουν αποκλειστικά υπόψη στοιχεία τα οποία υπάρχουν κατά το χρόνο της θεσπίσεώς τους· πρέπει να λαμβάνουν υπόψη

12 — Στην υπό κρίση περίπτωση, ο επιθεωρητής δασμών και ειδικών φόρων καταναλώσεως ζήτησε, κατά την κύρια δίκη, την καταβολή εισφορών των οποίων το ύψος είναι πολλαπλάσιο της αξίας των εισαχθέντων σβώλων πολτού τεύτλων (βλέπε σημείο 3).

και καταστάσεις που ενδέχεται να παρουσιαστούν στο μέλλον, στην περίπτωση, π. χ., που οι τιμές στην αγορά της ζάχαρης — αγορά ανέκαθεν ασταθή — παρουσιάσουν σημαντική άνοδο.

Η Επιτροπή αναμφισβήτητα δικαίως υποστηρίζει ότι οι κοινοτικές ρυθμίσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη μέλλουσες καταστάσεις, θα πρέπει όμως να στηρίζονται σε αρκετά ευλογοφανείς πιθανότητες. Επί του σημείου αυτού, η Επιτροπή δεν αντέκρουσε τα επιχειρήματα της Vismans ότι δεν μπορεί λογικά να αναμένεται ότι οι τιμές της αγοράς θα γνωρίσουν ποτέ διακυμάνσεις τόσο σημαντικές ώστε να καταστεί οικονομικώς συμφέρουσα για την βιομηχανία ζαχάρεως, λαμβανομένου υπόψη του σχετικού υψηλού κόστους, η επιχείρηση περαιτέρω εξαγωγής ζάχαρης από πολτούς τεύτλων που παρουσιάζουν περιεκτικότητα σε ζάχαρόζη 12 %. Αντιθέτως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση φάνηκε ότι η Επιτροπή δεν έχει υπόψη της κανένα προηγούμενο όπου η βιομηχανία ζαχάρεως να προέβη σε δεύτερη εξαγωγή ζάχαρης από τεύτλα τα οποία είχαν ήδη υποστεί μια πρώτη επεξεργασία.

14. Ενόψει των εκτεθέντων, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η παρέμβαση της Επιτροπής βαίνει πέραν της απλής διευκρινίσεως των σχετικών δασμολογικών κλάσεων. Αντιθέτως, η Επιτροπή καθόρισε εκ νέου το περιεχόμενό τους ορίζοντας, προς διάκριση μεταξύ ζαχαροτεύτλων και πολτών τεύτλων, περιεκτικότητα τόσο χαμηλή ώστε εμπορεύματα που αποτελούν πολτούς τεύτλων λόγω της (κύριας ή της) θεωρουμένης ως καθοριστικής ιδιότητάς τους κατά το ΚΔ [13] να μη μπορούν πλέον να καταταγούν στη δασμολογική διάκριση 23.03 Β Ι.

Συμπέρασμα

15. Καταλήγοντας, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα ως εξής:

« 1) Ένα προϊόν το οποίο παρουσιάζει περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη 12 % κατά βάρος, συμπεριλαμβανομένης της ζαχαρόζης που προέρχεται ενδεχομένως από τη συνδετική ουσία, και αποτελεί το υπόλειμμα πλήρους διαδικασίας εξαγωγής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1388/85 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1985.

2) Ο ανωτέρω κανονισμός είναι ανίσχυρος καθόσον έχει ως συνέπεια τα προϊόντα τα οποία αποτελούν το τελικό αποτέλεσμα πλήρους διαδικασίας εξαγωγής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα και δεν μπορούν πλέον να χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη στη ζαχαροποιία να πρέπει να κατατάσσονται στη διάκριση 12.04 Α, " ζαχαρότευτλα ", του ΚΔ. »

13 — Βλέπε προαναφερθείσα απόφαση Fancon.